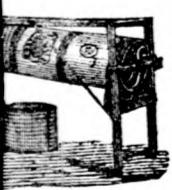

Befizetés	Utólagos árfolyam	
	penz	ár
Pesti magy. ker. bank.	103.—	103 50
" Kisbirtokos föld-int.	102.—	102 25
" " " " " "	—	—
Elsőségek.	—	—
alföldi vasut	—	—
Bartaszék-domb. zék. v.	94 50	95.—
Dunagözhajóz. társ.	—	—
" " " " " "	—	—
" " " " " "	—	—
székelyi vasut	—	—
" nyugoti v. 1864 ki b.	—	—
erdélyi vasut	94 50	95.—
Kassa-oderb v. (ozüst)	—	—
pesti lánchíd	103.—	—
loyd és tőzsde-épület	95 50	96.—
Magánsorsjegyek.	—	—
" hitelintézet	182 50	183 50
" városi sorsjegy	40 50	41.—
" " " " " "	16.—	17.—
" " " " " "	40 75	41 50
Pénzmekek.	—	—
" arany (veit)	5 56	5 57
" magyar 8 frtos arany	9 31	9 32
" " " " " "	9 31	9 32
" birod. bankj. 100 márk.	57 35	57 35
Árfolyamok (3 óra)	—	—
" bankp. 100 ném. bir. m.	57 30	57 35
" " " " " " " "	96 90	97 10
" " " " " " " "	46 60	46 65
" " " " " " " "	46 40	46 45
" " " " " " " "	117 30	117 40
Számlási árfolyamok.	—	—
" aranyjárdék	117 50	—
" általános hitelbank	361.—	—
" pénzv. és leszám b.	164.—	—
" hitelbank	368.—	—
" osztrak bank	—	—
" és szegedi kölcsön	116.—	—

YER alkalmas!

trieur

A gyári **JELVÉNY** kívántassék

mann J.

pesti az osztr. államvaspálya közelében.

ey-ház.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „

Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiaz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a szerkesztőségnél. Egyébutt a postahivatalok ntján.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

A honvéd.
Debreczen szept. 22.

Magyarországnak rokonszenve, hálája, dicsősége van csatolva a honvéd névhez. — Önvédelmi harcunkban, midőn nemcsak a régi gyakorlott fegyelemhez szokott osztrak hadseregek által támadtatunk meg, hanem az osztrak kamarilla által felbujtogatott hazánkban élő szászok, oláhok, tótok is fegyvert fogtak ellenünk, s midőn a horvát testvéreink kedvesebbnek tartották Ausztria alatt a rabszolgaságot, mint a magyarokkal testvériesen megosztva, a szabadságot; előállott a honvéd, nem volt egyenruhája, nem volt fegyvere, nem volt ideje annyi sok ellenség közepette, hogy a fegyverforgatás mesterségét megtanulhatta volna, hanem neki vitték ellenségeinknek szemben az ágyuval, szuronyval, s midőn a harcunk vége lett, a honvédnek is volt fegyvere, elvette ellenségétől. Ilyen volt a magyar honvéd a vések közepette, annak idejében, s nem lehet csudálkozni, ha a mai honvéd is méltó akar lenni elődéhez, és mi nagyon természetesnek találjuk, hogy a mi honvédek még a miskolci hadgyakorlaton is elfogják Edelsheim Gyulai báró osztrak hadseregét.

A magyar honvédek — a kiegyezés óta — ezen a hadgyakorlaton tüntek ki leginkább, elannyira, hogy bámulatra ragadták a külföldi udvaroknak ide leküldött tiszteit, s maguk a hadsereg főtisztei — kik között pedig vajmi kevesen vannak, kik irányunkban rokonszenvet éreznek — kénytelenek voltak beval-

lani, hogy a magyar honvédek rövid idejű képeztetésük dacára is minden tekintetben kiállják a versenyt a közös hadseregbeli katonákkal.

Külföldi tisztek, kik a magyar embert nem ösmerik, e felett csudálkozásukat jelentették ki, pedig nagyon természetes, hogy a magyar honvéd rövid idő alatt túlhaladja az osztrak seregben szolgáló magyar katonát is, mert a magyar honvéd magyar tisztjeinek hazája Magyarország, a gázit, mint jól kiérdemelt fizetést tekinti, de szolgálataiban, a csapatok betanításánál nem a gázsi, hanem a hazaszeretet vezérli, honfitársaival lévén dolga, a legutolsó közlegényre is kellő figyelmet fordít, mint magyar ember ösmeri annak fény és árnyoldalait, ösmeri még gondolkozását is, elbánása emberi, vezényszava a magyar; a magyar katoná az ilyen tisztektől örömet tanul és hamar megtanul, egyforma hazaszeretet lelkesít tiszteit és közlegényt, a katoná büszke tisztjére, s a tiszt örömet találja katonái büszkeségében, ez az oka, hogy a magyar honvéd kitünik a hadgyakorlatokon, ez az oka, hogy elfogják Edelsheim németjeit.

A közös hadseregbe? ott is vannak tul bőven magyarok, de német tisztek által németül vezényelve. Valljuk be őszintén: a magyar ember soha sem lelkesedett a németért, oka volt, és oka van rá, az a német tiszt sem úgy bánik velük mint emberrel, hanem mint ellenséggel, nem értik meg egymás nyelvét, sem gondolkozását, a német

tiszt brutális büntetésekkel igyekezze bele verni katonáiba a tudományt, mit ő maga sem tud. A magyar ember gyűlöli az erőszakoskodást, a méltatlanságot, innen van, hogy a magyar honvéd a közshadseregbeli katonát tulszárnyalhatja, s hogy örömet elhagyja magát fogatni a honvéddel.

Vezényeljék csak azokat a közös magyar katonákat is magyar tisztek, magyar nyelven, azok is hamar megtanulnak, és azokat sem foghatja el semmiféle osztrak hadsereg sem próba, sem komoly csatában. — Így elcsenevésznek s csak a honvédeké a dicsőség.

— **A vitéz generalis.** Edelsheim Gyulai a hadgyakorlatokról visszatérően a fővárosba, — a lakása előtti honvédörseget elkergette, s helyébe közös hadseregbeli katonákat állított. Megvan annak a magyarázata, hogy miért haragszik a vitéz tábornok ur a honvédekre. Dühbe jön, amint vége nadrágot lát, mert Miskolcson a honvédség — midőn Edelsheim csapatával retirálui akart — ebben az ősi erényében is megakadályozta, s ezért haragszik Edelsheim a honvédekre.

— **Szaporodunk!** Hiában kiabálja a kormánypart fizetett sajtója azt, hogy pártunk napról-napra fogy, mi mindig az ellenkezőről győződünk meg. Ezen állítasunk igazolása végett álljon itt a következő leghitelesebb forrásból vett hír: Veszprémben Kompolthy Tivadar szerkesztője alatt egy függetlenségi politikai hirlap fog megjelenni. A lap címe: „Veszprémi Független Hirlap” leend.

— **„Igen örülök.”** — A danczigi találkozás után a muszka császár következő táviratot küldött: ő felségének Ausz-

tria császárnak Miskolcson. Pétervár, szeptember 12. „A szerencsekiváló távirat melyet névnapom alkalmából hozzám intézni méltóztattál, engem élénken meghatott s teljes szívemből mondom neked érette köszönetet. Igen boldog voltam viszontlátni Vilmos császárt, a tisztelt barátot, kihez a legbensőbb vonalom közös kötelekei fűznek bennünket. Sándor.”

Névmagyarosítás s hiriapirodalmunk.

* * Nem hiába, hogy magára áll a nagy világban rokon, barát nélkül a magyar. Vannak is bennünk olyan eredeti vonások, mik nem találhatók fel talán egy nemzetben sem. Mohó erővel kapunk minden ha még oly csekély eszköz után is, mi nemzetségünk fentmaradását biztosítani látszik, s lelkesítjük az idegeneket ügyünk védelmére, lelkesítjük az apróbb nemzetségeket a belénk oladásra. — S mi? Ez alatt nem tudunk megválni régi megrögzött rossz szokásainktól. Kitzzük a zsidót, te zsidó, te oláh, te szervian, rusnyák, tót, német, örvény, hagyjátok el apáitoknak ősi nevéit, mint levetteket az előcskult gunyát, jertek, nyitva a bolt a nevek diszes nurbergi árucikkével, jertek válogassatok, azt vegyétek magatoknak a melyiket akarjátok. De nem, mégis egynehányhoz ne nyuljatok. Azok történeti erejűek, azok nem profán foglalkozás, nyul bőr szedő, hagyamát áru, furulyával barangoló, füstös fazekat drótozó kitért ablakot beföldő, kutya dressirozó népek valók.

Azok a mult tulajdonát képezik, azok a régiségtárban közcsodálat tárgyaul lesznek kiállitva, hogy majd a jövő század iskolás gyereke ha olvas róla, biztosan ne is tudhassa, ha vajon ember viselte-e valaha vagy valamely csodatárgyat hivatok ugy, s dübög a nagy dob a bolt előtt, csatog a czintányér. Tessék tessék csak 50 kr a belépti díj, tessék tessék most kezdődik. S a nemzetnemőjének szive örömmel telik el. E nemzet 1000 év alatt nem gyöngült, erősbödött. Idegen tájaknak ide szakadt magva nemesak kicsirázott, nemesak szaporodott de azza is lett, mi maga e

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Egy két hónapos csecsemő élete és munkái.

Élet és jellemrajz.
Irta Bodon József.

— Tartsák jól, — morogja a nevelő. — Félóra mulva visszajövök érte. — Azal lekeozog a lépesón s betér az utca-sarki leubja egy dózisa (miből hat-hét dózis kerekedik olvasatlanul.) A természetes asszonyág elkacsázik, hosszú termeken, két sor ágy közt reng sulyos léptei alatt a padló. Ezek a termék erősen bizonyítják, hogy az emberi faj nincs kiveszőfelen. Végre az ebédlőbe jut, hol tíz-tizenkét anyahelyettes lebszel, rágiésálja a kör-mét vagy apró ruhákat aggat az ablaknál. Az asszonyág körültekint, műértő szeme egy piros képi gömbölyű alakon akad meg. „Fogja csak izibe, mert itt lesznek érte.” A gömbölyű anyahelyettes mosolyogva simítja ölébe kis vendéginket, száját puszihoz édesíti, de mihelyt az asszonyág kivonul: fanyar képet vág s morogva mondja: „faj!” És a mi róza szájacskánk edesen tapad hozzá, nagy barna szemét fölveti, repeső kis karjával felé gebeszkodik és egész parányisága csendes örömmel olvad. És a fanyar kép lassankint mosolylyá simul, nézi a tisztá szemeket és keze gyöngén czirógatja a kis vendég piros arcját.

A kifent bajusz megjelenik a váró-

szoba küszöbén és katonás rövidséggel jelenti: „Indulunk.” Ripacos képére egy pár ősi rózsát festett a lenyelt ital, s mikor a természetes asszonyág mellette elkacsázik, sunyitra csippent egyet kövér tokáján és a derék hölgy jól eső mosolylyal fogadja a hódolat eme vastagabb fáját. Kis vendégünk még javában folytatta a lakomát, hallani sem akart a távozásról. — Szakítsa le adta kis piócáját, — toppantott a természetes asszonyág. — Hagyjuk még, — felelte az anyahelyettes, kit a mi parányi barátunk — úgy látszik, — teljesen meghódított az ebéd alatt. Most is rávetette nagy barna szemét, mintha mondaná: „ugy-ugy, hagyjatok még egy kicsit.”

De a természetes hölgy nem adott kegyelmet, mert kívülről két-három reszelő köhéntés jelentette, hogy a kifent bajusz türelme fogyatékán van. Embertársunkat mint valami piros kis almát leszakították a fájáról és kézről-kézre adva, vándorolva, újra a kocsiba került, hogy utazását folytassa. — Mennyi bajt szerzett nevelőjének az uton, minemü viszontagságokon ment át vele: fölballeges volna elbeszélni. Az utazás különben is kurta volt és nevelőkérges szíven sokat puhított az ital, fogókonyaságát a szelidebb érzelmek iránt, zérusról nehány fokkal följebb szöktette. Eleintén a kicsike egyre nótázott, a nevelő különféle fogásokhoz nyult, hogy fülhasgató éneket elhagyassa. Keményen kikent bajuszát neki irányozta, hogy felökleli; szemét rámeresztette, mint valami gyilkot s nagyot rikkantott: „kivetlek!”

és meglóbalta a koci ablakánál. Aztán egyikök belefáradt a nótába, másikuk az ijesztetésbe és a koci egyhangú zörgésénél szemök lezárult. A nevelő olyan hangos álomba mélyedt, hogy a kocsis egy párszor bekukkantott a bakról és csufondáros képpel nézegette a sarokba dőlt fejet, tátott száját, melynek feiső részén a kifent bajusz kottára tánczolt.

A falu egyik szélső szájánál megállt a koci. Nevelőnk egy utolsó horkantással felnyitotta két látókáját s bambán meresztette maga elé. „Hol a gyerek?” kérdé elförmedt képpel és végig tapogatta a köpenyegét, mintha bugyelárisát keresné. „Nincs!” bekukkant az üles alá és kaczajra fakadt. „Itt füléles? Hogy rám ijesztett adta kis porontya.” A bizony lefordult a nevelő karokról és szépecskén berázódott az üles alá, mint valami kendőbe kötött kis esomé.

Bekertültek az udvarra, hol egy fonyorodott képtü vén asszony apró ruhák teregetésével vesződött. — Kell-e a vendég Boris néne? — Jó szíven látjuk galambom. Jaj be régen nem láttam, egész örökkévalóságnak tetszik, móta itt járt. Hja, nem gondol már az ilyen öreg csonttal senki! — Már hogyne gondolna, Boris néne? Hát én nem ide hozom-e ha akad? — Ugy, ugy szíven, a jó isten áldja meg érte. Vétkezne, ha panaszhangot ejtenék magára; de a másik, az a vörös orru szörnyű ellenségem lehet, mind ahhoz a meszelt képtü Erzsához teperi. Most is tized ordít nála, egész ide hallik. Bezzeg akad neki, mert lakzit csap, dáridónik

valahányszor az a vörös orru beállit hozzá. Hát én fukarkodtam-e valaha? Soha galambom! Negyven esztendő csak szép idő azóta bajoskodom én ezekkel a kis ártatlanokkal, de én reám ugyan ennyit se mondhat senki. Az a meszelt képtü meg csak tavaly kezdte, aztán máris annyit suttognak, butognak róla... node ne szólj szám nem fáj fejem. Ejnye, ejnye szíven, mintha csak megéreztem volna, hogy kihozza az isten: fain egy tyukot stütöttem.

Egy kamasz lánynak a fülébe sugta: „Pattanj el a zsidóhoz szaporán; a korsót vidd, mintha vízért mennél; a meszelt képtüvel szóba se állj, ha összeakadsz vele, mert kitekerem a nyakad.”

— Kerüljünk beteléd galambom. Ez a kis ártatlan bizonyosan meghült, nyomban szájacskájába adom a „cuccait”. — Hát egy kis „tejkó” akad e Boris néne? tudja no, olyan nekünk való. — Lesz szíven az is, mindéig tartogatnom kell egy kicsikét itthon, különben ki nem bírná az ember a temetőlen éjszakázást.

— Hányan vannak most a nevelőjében? — A mennyi van, mind itt van galambom az ágyon, mindössze is csak hat. Ez a szép piros képtü angyalka lesz a hetedik. Látod kicsikém, ezek a te testvérkéid lesznek ezután, no nézegezd meg őket sorba, míg én a bácsikának eluozom az üveget.

(Folyt. köv.)

nemzet — névre — szívből magyar. Az az ősi erő, a bátor kitartás, az értelmi túlsúly megtermé gyümölcsét, s nem hogy elveszett volna annyi idegen közt, annyi küzdelemben, de e nem szapora faj az idegenek beolvadása által növekszik.

És a netalán megfektetett vér új elem-től élénk, s ha az ezred év nagy határára a világ bírja komoly szavával kérdi: mutasd mi vagy? van-e életre még jogod? S e bírónak a történelemnek egy jegyzékét nyújtunk át, melynek lapjára ez ország lakóinak neve rendre lesz jegyezve s e bíró megelégednék e jegyzékkel, úgy a jövőre van jogunk, úgy sok ezred viharával küzdhet még meg a magyar — de hajh! rég ki mondta a lángeszű férfiú „nyelvében jél a nemzet”. S ha e nyelvet, melynek forrása oly tiszta, oly páratlan és oly gazdag, követeli tőlünk a nagy bíró, mi lesz velünk? — Az iskolán kívül a hirlapíróknak kötelessége tanítani, erősíteni a népet e drága kincsének megőrzésére, fenntartására. S hogy felelnek e kötelességnek meg a mi hirlapíróink? Ha végtekinthük az ugynevezett magyar hirlap irodalmát, szomorú érzélem vesz rajtunk erőt, mely érzellem (sajnos) nagyon indokol, mert inkább egy nemzetközi újság képét nyújtja, mint egy őse-rejti nyelvvel bíró nemzet nyelvének és gondolkodásának tükré.

Olvasunk végig egy cikket. Csak úgy hemzseg az idegen szavaktól s épen olyan tárgyak megnevezésére használtak gyakran, melyekre nagyon jó sőt tökéletes szavaink vannak. Nem csodálkozunk rajta, ha öreg emberek, régi kor fiait, tollat véve kezükbe, akaratoskellen idegen, latin szavakat vetnek papírra, mert hiszen az ő idejökben még latin volt a tudomány és művelődés nyelve, és szinte verőkké vált azon gondolkodni, éppen mint mi, barbary nyelv birtokában is mindig magyarul elmélkedünk. — De midőn fiatal, nagyon fiatal emberek abban keresik a dicsőséget, a mi által tulajdonképpen a nemzet számára állítanak szegénységi bizonyítványt, az, hogy sokat nem mondunk, legalább is bosszantó; és annyival bosszantóbb, mert ezek az ugrifülek azok, kik mint a majmok a komédiás bódé előtt verik legjobban a dobot, s kiabálják: tessék-tessék, most kezdődik. — Nem úgy! Belátjuk mi a nevek magyarosításának szükségességét, mert ki belsőleg magyar, az külsején is tünesse fel szive állapotát, ha nem mellre tűzött trikolorral, fényes nemzeti öltönyt, hát nevével. De hogy ez a tüntetés ne legyen azoknak, kik a világ és történelem előtt képviselik e nemzet jelenét, kell gondolni és törekedni arra, hogy ne csak gondolkodás módja, de e gondolkodás kifejezése is megfelelő és méltó legyen, egy ezredéves multnak, hogy e nemzet legfőbb kincse, — nyelve, megtisztuljon mihamarabb minden idegen salaktól. Hiszen tényeg nincsen Európában nyelv ugysem, mely oly gazdag legyen szavakban és eredeti kifejezésekben. Tisztan írjunk és beszéljünk elébb magyarul, s ha e tekintetben megfélemlünk a rank rótt kötelességnek, akkor üssük olyan nagyon azt a névmagyarosító dobot az idegen nemzetiségeknek, s úgy nagyobb fogantatja is leendő. Így nagyon gyanus az állapot s inkább nevétségnek, mint komolynak látszik a törekvés.

A külföld.

— Garfield halála. Chester A. Arthur elnök tegnap délelben Elberonba érkezett, hol a kabinet összes tagjai és Grant Ulysses tábornok várták őt. — Az elhunyt Garfield hotetemét holnap szállítják Washingtonba. Az összes hirlapok pártkülömbőség nélkül a legmélyebb gyász-nak adnak kifejezést. A déli államokban megjelenő hirlapok azt mondják: „E súlyos veszteség felett közösen érzett fájdalom lesz a káposz, mely az északot és a délt végre egymáshoz fogja fűzni.”

— A londoni hirlapok vezérezik-kekben emlékeznek meg az elhunyt Garfield elnökről és a legmélyebb tisztelettel nyilatkoznak az elhunyt politikai érdemeiről. A „Times” grászegélyvel jelent meg.

— Lázító porklamáció. Castlebarban e napokban lázító falragaszokat találtak. Ebben többek közt az állt: „Ir nihilisták sorakoztak. Szabadság vagy halál. Castlebari nihilisták, az óra ütött! Rázatok le a pokoli igát, vagy roskadjatok össze terhe alatt. Tegyétek biztossá, hogy a nihilizmus nem csak Oroszországban van elterjedve. . . Isten oltalmazza Irlandot.

Le Viktoriával. Szabadságot vagy vért. Most vagy soha. A fegyverhez, castlebari nihilisták, a fegyverhez. Ne riadjatok vissza kötelességeitől. Tudjátok, hol és mikor. Isten oltalmazza Irlandot s le Viktoriával!”

Egy különös beteg.

Rendkívül érdekes és ritka betegségről tett a minap jelentést Berlinben dr. Fränkel a Charité orvosi előtt. Folyó év május 30-án egy 59 éves berlini szabómester este egészségesen lefeküdt, de másnap reggel, midőn fölkel, képtelen volt környezetével magát megérettetni. Elvesztette beszéző tehetőségét.

A nélkül, hogy valami benulási jelenség mutatkozott volna rajta, egyetlen szót sem volt képes kimondani, vagy a leírtakat megérettetni.

E mellett evett és ivott mint az egészséges ember, a munkát a szokott módon teljesítette, az orvost is felismerte s megkísérelte, hogy beszélhessen vele. Miután azonban a beszéd csak nem ment, a szegény ember kedvetlenül fordult el az orvostól s munkájához fogott.

Ez állapot mintegy három hétig tartott. Ekkor a beteg újra beszélni kezdett nem tökéletesen ugyan, de úgy a hogy mégis meg tudtak érteni. Műveltségi fokához aránylagosan fejezi ki magát, folyékonyan olvas, s az olvasott dolgokat meg is érti: ellenben a kimondott szavak még most is alig képes érteni. Halló szervének ugy látszik nincs baja, mert minden hallott szót ismételni képes, csak-hogy a hallott szavaknak, még a legközönségesebbek is megfelelő fogalma hiányzik a betegnél. Midőn dr. Fränkel egy ízben kérdezte tőle: „Mi az olló?” — először az orvosa, aztán a feleségére nézett, mintegy segélyért folyamodva hozzá.

„Olló? mondá — igen, olló, olló, e szót már egyszer hallottam, olló — mi hát az olló?” Midőn az orvos erre egy ollót mutatott fel, a betegnek azonnal eszébe jutott az ollónak megfelelő fogalom.

„Lássá orvos ur — szólta a szabó — nem szomorú az, hogy az olyan szót, minő az olló, melylyel folytonosan dolgozom, nem vagyok többé képes megéretteni. Más szavaknak is, minő asztal, ház, kéz, gyermek nem tudja a fogalmát. Néha azt hiszi, hogy egyes szavakat ért, de ekkor a szó fogalmának megfelelő tárgyakat hasonhangzásu tárgyakkal cseréli fel.

Midőn egyszer orvosa kérdezte tőle: „Mi az a kés? métermértéket hozott elő, mert ezt értette.

Gyógykezelése ugy történik, hogy a kimondott szó után a szónak megfelelő tárgyakat mutatják föl előtte. A másik mód pedig az, hogy a szokat mindaddig ismételtetik vele, míg a megfelelő fogalom eszébe nem jut.

A folytonos gyakorlás folytán beszéző képessége mindjobban erősödik. Ha az említett experimentumot 3—4-szer ismételtetik vele, az illető szót azután minden további emlékeztetés nélkül megtartja. Dr. Fränkel reméli, hogy e különös betegség, mely ugy látszik a hallószerv és agyvelő közti közlekedés megzavarásából keletkezett, idővel teljesen el fog múlni.

A fővárosból.

** Dr. Szabó József egyetemi tanárt, a geologia és mineralogia legelső magyar művelőjét, tegnap kellemetes meglepetés érte. A budapesti francia consulátus megítéző sorok kíséretében a tudós és munkás tanárnak a francia akadémia tagsági diszokmányát és tisztí jelvényét szolgáltatatta át. Az egyszerű, izléses kiállított okmány a közoktatásügyi miniszter Jules Ferry aláírásával van ellátva. A tisztí jelvény, sőtét violaszalagon függő hosszukás ezüst koszoru, melynek egyik fele babér, a másik palmaágóból áll. A tudós és tevékeny hazafi valóban megérdemelt kitüntetésének igaz szívvel örülünk és kívánjuk, hogy még számos alkalommal működhessek a magyar név becsületére és tiszteletére.

** A gyógyíthatlan elmebeteg kórháza Weber Antal tervei szerint a városliget mögött épül a legegyszerűbb modorban. A főszűl a tervező arra fektette, hogy a világosság, a fűtés, szellőztetés és minden egészségügyi követelmény érvényre emelkedjék modern fogalmak szerint. A három osztályból álló kórház munkás és kertész pavilonokat és foglalmagában, hogy a betegek lehetőleg beletalálják magukat előbbi foglalkozásukba s gondolatokörükbe. A mezei gazdaság s kertészet művelése végett terjedel-

mes kertekkel és majorsággal lasz egybeköve a kórház. Az ásásokat és alapozási munkát még az idén megkezdik, hogy a jövő ősszel az épület czejának átadható lehessen. A kórház 300 beteget lesz képes befogadni.

** Utazások közben megörült. A tegnapi bécsi vonaton utazók előtt fel-tűnt egy fiatal ember, ki a második osztályban ült s az egész ut alatt halk hangon szent énekeket énekel. A vonat megérkeztekor egy öregebb ur tárt karokkal várta a fiatal embert, ez azonban a szent éneket folytatva elhaladt mellette. Ekkor tünt ki, hogy a fiatal ember megörült, midőn Bécsben utra kelt még semmi baja sem volt. Az örültek házába szállították.

Az ördög bibliája.

(*) A budapesti egyetem idei tanévének megnyitási ünnepélyén a jogi kar dékánja egy igen elismerésre méltó szép beszédében figyelmezteté a magyar egyetemi ifjúságot azon veszélyre, mely abból a mindinkább elharapódzó szellemi elvezetben ered, mit—kártyajáték-nak neveznek. E beszéd azonban véleményünk szerint — nem csak az ország ifjainak szól. A lezke szól és pedig méltóbban az ország meglelt férfainak.

Am nézzünk körül hazánkban Nincs község, hol az „ördög bibliája” je ne uralkodnék. Társaskörök, clubok nem eszmecserére, de kártyázásra, pénzszedtegetésre alakulnak. Kis birtokból élő földesurak, a helyett hogy komoly szellemi elvezetben keresnének és találnak szórakozásaikat, napokig forgatják azt a bibliát, mit az ördögének nevez a közvélemény.

Panaszkodnak, hogy hazánkban nem csak a tudományos munkáknak, de még a könnyebb szépirodalmi termékeknek sincs keletjük. Pedig hát a lelkesedés nem hiányoznék nagy iróink iránt. Nem egy emléktábla hirdeti ezt! — S mégis, ha ösztöké akarunk lenni, be kell vallanunk, hogy nálunk még az előkelő uri társaságban is, majdnem kivétel nélkül nagyobb szerepet játszik a kártya a — könyveknél.

Bizony ez nincsen jól! a játékoság megvesztegeti az erkölcsöt, s a megrontott erkölcs csinálja aztán a Wertheim szekerey hamis kulcsát, s adja kézbe végső esetben az öldöklő fegyvert! — Kit a játék szenvedélye egyszer megragadott annál nincs többé fogékonyaság semmi humanus érzésre, semmi nemesebb gondolkodásra, semmi komolyabb irányra.

Szemeink előtt folytak le majdnem napról-napra a kártya szenvedély tragédiái és még sem okolkunk. Látnak szép ősi névvel, kinttő tehetőséggel megáldott férfiakat a gyalázat bélyegével, mint sikasztókat, hamis kártyásokat. Látnak tönkre menni nagy vagyont, szép észet, viruló egészséget. És mind ezt a — kártya miatt!

Sem beszéd, sem irás, sem törvény nem segít már ezen. Mi az új nemzedék-től várjuk egyesgyedül a javulást, — magyar társadalmunk jövője érdekében.

Nevelünk kell szebb, jobb irányban az ifjúságot. Adnunk kell nekik szellemi szórakozást. Helyesebben kellene reformálnunk a felsőbb tanodai rendszert, hogy a tanulmányokat ne — mint ez ma is még történik — a tulterhelés, s a felszeg tanítási módszer miatt, megutálják; — de megkedveljék!

Mai napság, ha három ur összejön valahol, a mindennapi politikai csizmadiások után, nem bírnak mást tenni, mint csupa unalomból, óráig, éjjeleken keresztül, nagy összegekben kártyázni.

De beszélni a képzőművészet remekeitől, beszélni a művelt világ irodalmáról, a természeti tudományok újabb fejleményéről, a közgazdasági kérdések prakticusabbjairól nem akar senki, mert — tájálalom, de igaz, — alig tud valaki.

Ezen segíteni kell! Nem törvény de jó nevelési rendszer segíthet csak e kóron. Adjuk ifjaink kezébe, a szellemi képzés bibliáját, hogy — saját és család-juk tudrére — végkén kiejtsék kezükből az — ördög bibliáját!

UJDONSÁGOK.

* A felsőbb tanulók olvasó egy-lete, tegnap azaz szept. 21-én tartá meg alakuló gyűlését. E társulat, melynek elnöke mindig a szenior, jelenleg Eröss Lajos, alelnökké Bay József esküdtfelügyelő egyhangulag, főjegyzővé Révész Kálmán 3 th. szavazattöbbséggel, könyvtárnokká Fiók Károly jht, ki e tisztet már tavaly is köz-megelégedésre viselte, egyhangulag, aljegy-zővé pedig Kincses István 4 jht. szava-zattöbbséggel választá meg. A tagok száma

jelenleg 171, mely szám azonban még növekedni fog.

* A deb. függetlenségi-kör tisztviselői kara a múlt vasárnapon tartott közgyűlésen következőleg alakult meg: El-nök: B. Nagy János, 1-ső aleln. Otrókosi Vég János, 2-od alelnök és körgazda: Mészáros János. Jegyző: Szathmári Károly, 1-ső aljegyző: Vetési Béla, 2-od aljegyző Nagy Bálint. Pénztárnok: Váradi Ferencz, ügyvéd: Gaál Mihály, könyvtárnok: Csórián József. Választmányi tagok: Bánki István, ifj. Baresai Miklós, Boros László, Budaházi Antal, Csobán István, Dané István, Eklí Imre. E. Nagy János, Fábian Károly, Füstös János, Fényes Ignác, Gyulai László, Jámor István, Kánya Ferencz, Keszei József, Kertész István, Kertész Mihály, Kollát Imre. Kulcsár József, László Alajos, Lisztes János, Dr. Legányi Gyula, Mayer Ferencz, Mészáros János, Öry Mihály, Széles Sándor, Szőke István, Vértessi Lajos, Varkoly József, Vetterab Antal. Pót-tagok: Alföldi Gábor, Fűvessi Gyula, Kertész János, Keszei János, Jenéi József, Kovács Lajos, Rab László, Szántai Károly, Szép Lajos, Sebes György, Ménes András, Polonyi Andor.

* Csiky Gergely Mukányiát Bekés-Gyulan Krecsanyi szintarsulata kétszer egymás után szufolt ház előtt s nagy tetszéssel adta. Tudósítót különösen kiemeli Német-het, ki a czimzerepet játszotta, továbbá Krecsányinét, Kissnét és Latabárt, ki Kozák szerepében mulattatta a közönséget.

* A kereskedelmi szakiskolával kapcsolatos ismétlé (vasárnapi) iskolán, tekintettel a tanodai építkezések folytán ezen tanévben beállott késésre, a tanév f. hó 25-én vasárnap kezdődik. A szabály-szerű beiratások, pót- és főlveteli viz-számok ugyanazon napon d. e. 10—12-ig, délután 2—5 óráig, a kereskedelmi tan-ítélet ujon épült helyiségében, a hatvan-utcai bérház 1-ső emeletén eszközöltet-tek. Kelt Debreczenben, 1881. szept. 22. Propper N. János, igazgató.

* A mai cselédek. Egy nő-cseléd közelebb gazdájától tetemes pénzösszeggel együtt megszökött. A rendőrség nyomozza.

* A régi tizforintosokról. Az osztrák-magyar banknak 1880-ik évi december 24-én közölt hirdetménye szer-int az 1863. évi január 15-én keltezett o. é. 10 forintos (zöld szegélyű) bankje-gyek a fiókintézetnél csakis 1881 szept-ember 30-ig fogadtatnak el fizetés utján. F. év október 1-től december 31-ig azon-ban ezen a forgalomból kivonatni rendelt 10 frtos bankjegyek már csak kicserélés utján vétetnek át.

* A mi szivarjaink. A magyar szivarok rosszasa ellen a dohányozó kö-zönség részéről mindenfélő panaszok hal-latszanak. Nem tudjuk, dohányoznak-e odafönn azok az exellenciás urak s ha igen bírnak-e annyi önmegtadással, hogy a hazai gyárakból készült mérgecsukákat szívják e, mert különben lehetetlen volna, hogy kikérüljék figyelmüket azon önkény-s és visszaélés, mit ez aránylag oly drága s a mellett mégis infamis rosz, nedves és büdös szivarokkal a közönséggel szemben tiznek. Azonban ugy látszik, hogy ezek a jó urak mit sem törődnek a közönség jo-gosult panaszaiival, hanem inkább azon törik az eszüket hogy az árakat minél magasabbra srófolják, a szegény adózó közönség pedig csak szívja tovább ezeket a drága mérgecsukákat, melyekben min-den van, csak élvezhető dohány nincsen.

* Járvány. Székelyhídon a számar-hurut nagyban uralg. A nemzedék eme réme egész dühvel pusztított az ér kiönté-sei által fertőzött levegőjü város gyermek világában. Egyébiránt daczára minden-nek, mi az ily betegségek elharapód-zásának legfőbb okát azonban látjuk, hogy a nép legyőzhetlen ellenszenvet érez az orvosi tudomány és az orvosok iránt. Ezen pedig ismét a népoktatás van hit-vatva segíteni.

* Neveléstan cz. munka küldetett be hozzánk. Irta De Gerandó Antónia. — Ajánljuk az illetők figyelmébe, addig is, mig visszatérünk reá. Ára 80 krajczár.

* „Bolond Istók” új előfizetési felhívás melegen ajánljuk a közelgő éne-gyvedre. Bár sokkal ismertebb és kedvelt tebb élelapunk, hogy sem ajánlani kellene, de mai napság még „a jó bornak is kell czégér.” Már negyedik éve, hogy Bolond Istók önjerejéből támadt s kinttő költőnk és humoristánk, Bartók Lajos (Don Pedró) szerkesztése mellett erős gyökeret vert azóta a közvéleményben, melynek mindig hü és hatalmas visszhangja volt s ma már a magyar közönség valódi spirituális fami-liarisa. Ki ne ismerné politikai alakjait, kiknek torzképei a legsikerültebb felvete-lek a mamek korszakából, a mit Istók villanyfény mellett mutat be. Most az „a

képviselőház,” melyet már mutatni, ad cz élelapunk Megemlítjük még, hogy jöv Istókra a régi áron fizethetn cemberi énegyvedre 2 frtt vatalban (kerepesi ut 12. s

* Nyomozott rabló minden oldalról rablósítót a lakosságot, mintha a rá-méltódnék. Legutóbb több-rés sizerbországi rablók-rás területén fekvő Waizen-nagy rablásokat követtek e-zonyos Zamouzil Jozsefa n-raboltak s halálosan megse-kivül Panesch Ferencz ott-idején meglötték. A rögtön-mozás kiderítette a rablók-Péter, Milán, Jován, Dimi-ria nevű rabló, mindanyian-beli egycsövű puskával, késsel vannak főfigyvezve-rekerítésé czejából az ó-rásbíróaság a gonosztervök-nak közlése mellett hatóság-kereste.

* Phyloxera tanfo 27-én Kis-Ujszálláson tartat mon Dr. Horváth Géza a sérletli állomás főnöke fog-ni. E körülményt a saját-vánatos lenne ha szőlős-használják és részt venné-pig tartó tanfolyamon. A-rrégel kellene megtörténn-nattal már ismét visszatérh

* A kivégzést a né-érzelmeire való tekintetb-négy fal közt végzik s nag-ment az ilyes látványok es-erkölcsöket, s a legudori-zások egyikét nyilvános k-nyes nappal a közönség r-endőri fedezet alatt tizik.

* A mai cselédek. Egy nő-cseléd közelebb gazdájától tetemes pénzösszeggel együtt megszökött. A rendőrség nyomozza.

* A régi tizforintosokról. Az osztrák-magyar banknak 1880-ik évi december 24-én közölt hirdetménye szer-int az 1863. évi január 15-én keltezett o. é. 10 forintos (zöld szegélyű) bankje-gyek a fiókintézetnél csakis 1881 szept-ember 30-ig fogadtatnak el fizetés utján. F. év október 1-től december 31-ig azon-ban ezen a forgalomból kivonatni rendelt 10 frtos bankjegyek már csak kicserélés utján vétetnek át.

* A mi szivarjaink. A magyar szivarok rosszasa ellen a dohányozó kö-zönség részéről mindenfélő panaszok hal-latszanak. Nem tudjuk, dohányoznak-e odafönn azok az exellenciás urak s ha igen bírnak-e annyi önmegtadással, hogy a hazai gyárakból készült mérgecsukákat szívják e, mert különben lehetetlen volna, hogy kikérüljék figyelmüket azon önkény-s és visszaélés, mit ez aránylag oly drága s a mellett mégis infamis rosz, nedves és büdös szivarokkal a közönséggel szemben tiznek. Azonban ugy látszik, hogy ezek a jó urak mit sem törődnek a közönség jo-gosult panaszaiival, hanem inkább azon törik az eszüket hogy az árakat minél magasabbra srófolják, a szegény adózó közönség pedig csak szívja tovább ezeket a drága mérgecsukákat, melyekben min-den van, csak élvezhető dohány nincsen.

* Járvány. Székelyhídon a számar-hurut nagyban uralg. A nemzedék eme réme egész dühvel pusztított az ér kiönté-sei által fertőzött levegőjü város gyermek világában. Egyébiránt daczára minden-nek, mi az ily betegségek elharapód-zásának legfőbb okát azonban látjuk, hogy a nép legyőzhetlen ellenszenvet érez az orvosi tudomány és az orvosok iránt. Ezen pedig ismét a népoktatás van hit-vatva segíteni.

* Neveléstan cz. munka küldetett be hozzánk. Irta De Gerandó Antónia. — Ajánljuk az illetők figyelmébe, addig is, mig visszatérünk reá. Ára 80 krajczár.

* „Bolond Istók” új előfizetési felhívás melegen ajánljuk a közelgő éne-gyvedre. Bár sokkal ismertebb és kedvelt tebb élelapunk, hogy sem ajánlani kellene, de mai napság még „a jó bornak is kell czégér.” Már negyedik éve, hogy Bolond Istók önjerejéből támadt s kinttő költőnk és humoristánk, Bartók Lajos (Don Pedró) szerkesztése mellett erős gyökeret vert azóta a közvéleményben, melynek mindig hü és hatalmas visszhangja volt s ma már a magyar közönség valódi spirituális fami-liarisa. Ki ne ismerné politikai alakjait, kiknek torzképei a legsikerültebb felvete-lek a mamek korszakából, a mit Istók villanyfény mellett mutat be. Most az „a

jelenleg 171, mely szám azonban még növekedni fog.

* A debreczeni függetlenségi-kör tisztviselői kara a múlt vasárnapon tartott közgyűlésen következőleg alakult meg: Elnökök: B. Nagy János, 1-ső alelnök: Otrókocsi Véghe János, 2-od alelnök és közigazdái: Meszáros János. Jegyző: Szathmári Károly. 1-ső aljegyző: Vetési Béla, 2-od aljegyző: Nagy Balint. Pénztárnok: Váradi Ferencz ügyvéd: Gaál Mihály, könyvtárnok: Csábian István, Eklí Imre. E. Nagy János, Fábrián Károly, Fesűs János, Fényes Ignác, Gyulai László, Jambor István, Kánya Ferencz, Keszei József, Kertész István, Kertész Mihály, Köllat Imre, Kulcsár József, László Alajos, Lisztes János, Dr. Legányi Gyula, Mayer Ferencz, Meszáros János, Öry Mihály, Szeles Sándor, Szőke István, Vértessy Lajos, Varkoly József, Vetterab Antal. Pórtagok: Alföldi Gábor, Fittess Gyula, Kertész János, Keszei János, Jenei József, Kovács Lajos, Rab László, Szántai Karoly, Szép Lajos, Sebes György, Ménes Andras, Polonyi Andor.

* Csiky Gergely Munkányait Békésgyula Keresztény színtársulata kétszer egymás után színelte ház előtt s nagy tetszéssel auda. Tudósító különösen kiemeli Némethet, ki a czimszerepet játszotta, továbbá Keresztényit, Kissné és Latabárt, ki Kozák szerepében mulattatta a közönséget.

* A kereskedelmi szakiskolával kapcsolatos ismételt (vasárnapi) iskolán, tekintettel a tanodai építkezések folytán ezen tanévben beállott késésre, a tanév f. hó 25-én vasárnap kezdődik. A szabályozott beiratások, pót-és főlveteli vizsgálatok ugyanazon napon d. e. 10-12-ig, délután 2-5 óráig, a kereskedelmi tanintézet ujon épült helyiségében, a hatvanutcai bérház 1-ső emeletén eszközöltetnek. Kelt Debreczenben, 1881. szept. 22. Propper N. János, igazgató.

* A mai események. Egy nő-cseléd közelebb gazdájától tetemes pénzüsszeggel együtt megszökött. A rendőrség nyomozza.

* A régi tizforintosokról. Az osztrák-magyar banknak 1880-ik évi december 24-én közzétett hirdetménye szerint az 1863. évi január 15-én keltezett o. e. 10 forintos (zöld szegélyű) bankjegyek a fölküszöketnél csakis 1881 szeptember 30-ig fogadtatnak el fizetés után. F. év október 1-től december 31-ig azonban ezen a forgalomból kivonati rendelt 10 frtos bankjegyek már csak kicserélés utján vétetnek át.

* A mi szivarjaink. A magyar szivarok rosszasága ellen a dohányzó közönség részéről mindenfelől panaszok halatszanak. Nem tudjuk, dohányoznak-e odafele az az exellenciás urak s ha igen bírnak-e annyit önmegtagadással, hogy a hazai gyárakból készült méregesutkákat szívják e, mert különben lehetetlen volna, hogy kikérüljék figyelmüket azon önkényes visszaélés, mit ez aránylag oly drága és a mellett mégis infamis ros, nedves és bűdös szivarokkal a közönséggel szemben áznak. Azonban úgy látszik, hogy ezek a 10 urak mit sem törődnek a közönség jószóló panaszaiival, hanem inkább azon örök az eszüket hogy az árakat minél magasabbra srófolják, a szegény adózó közönség pedig csak szívia tovább ezeket drága méregesutkákat, melyekben minden van, csak élvezhető dohány nincsen.

* Járvány. Székelyhídon a számarint nagyban uralg. A nemzedék eme eme egész dühvel pusztított az ér kiöntélt által fertőzött levegőjű város gyermekágyában. Egyébbiránt daczára mindenek, mi az ily betegségek elharapódásának legfőbb okát abban látjuk, hogy a nép legközvetlenebb ellenzenvet érez az orvosi tudomány és az orvosok iránt, ezen pedig ismét a népoktatás van hitatva segíteni.

* Neveléstan ez munka küldetett e hozzánk. Irta De Gerandó Antónia. — Jánjuk az illetők ügyelmébe, addig is, míg visszatérünk reá. Ára 80 krajczár.

* Bolond Istók* új előfizetési felhívás melegen ajánljuk a közelgő énevedre. Bár sokkal ismertebb és kedveltébb előlapunk, hogy sem ajánlani kellene, e mai napság még „a jó borkak is kell zégér.” Már negyedik éve, hogy Bolond Istók önjerejéből támadt s kitűnő költőnk humoristánk, Bartók Lajos (Don Pedró) szerkesztése mellett erős gyökeret vert köta a közvéleményben, melynek mindig és hatalmas visszhangja volt s ma már magyar közönség valódi spirituális famirisa. Ki ne ismerné politikai alakjait, ének torzképei a legsikerültebb felvételre s a mameluk korszakából, a most Istók lányfőny mellett mutat be, Mit az „u

képviselőház,* melyet már elkezdett be- mutatni, ad ez előlapunknak új érdeket. Megemlítjük még, hogy jövő évre „Bolond Istók Naptára” is meg fog jenni az Athenaeum kiadásában s hogy daczára a „kilitásba helyezett” adófelemlésnek Istókra a régi áron fizetheti elő: okt. de cemberi énevedre 2 frttal a kiadó hivatalban (kerepesi ut 12. sz.)

* Nyomozott rablók. Az ország minden oldaláról rablóhistoriák rémitgetik a lakosságot, mintha a rádi korszak ismétlődne. Legutóbb több ismeretlen, állítólag szerbországi rablók az orvosi járás területén fekvő Waizenreid községben nagy rablásokat követtek el. Így egy bizonyos Zamouil Jozsefa nevű nőt is kirabolttak s halálosan megsebesítettek, ezen kívül Panesch Ferencz ottani lakost éjnek idején meglőtték. A rögtön megejtett nyomozás kiderítette a rablók nevét; ezek: Péter, Milán, Jován, Dimitru és egy Mária nevű rabló, mindanyian szerbhadsergeből egyenesen puskával, revolverrel és késsel vannak fölfegyverve. A rablók kikerítése eszéljából az ó-orsovai kir. járásbíróság a gonosztevők személyleírásának közlése mellett hatóságunkat is megkereste.

* Phyloxera tanfolyam fog e hó 27-én Kis-Ujszálláson tartatni. A tanfolyam Dr. Horváth Géza a phyloxera ki- sérelti állomás főnöke fog előadást tartani. E körülményt a saját érdekében ki- ranatos lenne ha szőlős gazdáink felhasználnák és részt vennének az egy- napig tartó tanfolyamon. A megérkezésnek reggel kellene megtörténni s az esti vonattal már ismét visszatérhetének.

* A kivégzést a nép gyöngédebb érzelmeire való tekintetből udvarokon, négy fal közt végzik s nagyon helyesen, mert az ilyes látványok csak durvítják az erkölcsöket. S a legundorított foglalkozások egyikét nyilvános köztereken, fényes nappal a közönség szeme láttára, rendőri fedezet alatt üzik. Hideg futja el az ember hátát, látván a nagy zöldre festett kerekre helyezett kutyakalodát, s e kaloda körül járó piszkos, szennyes alakokat, közelebb vas pálczával, melynek végén sárga drót hurok lóg. Kérdésen felül áll, hogy a nemes sintéri foglalkozás szükséges a társadalomban, épen úgy, mint nélkülözhetetlen az emésztő gődröket tisztító csoportja is, de épen mint ezek, éj- jel eltakarva a közönség szeme elől, — végezhetnek a sinterek is kora hajnalban gyalázatos mesterségüket, hogy ne undorítsák a műveltebb közönséget s ne riasz- szák el az utcánjárástól. — Ajánjuk a kapitányi hivatal figyelmébe ez ügyet.

* Szerencsés. H. L. győri jómodú borbélyhoz a napokban bekopogtatott egy győrszigethi beosztetes öreg szusterember és előadta, hogy ő már megunta a sok gondot, — ha tehát a borbély kötelezi magát, hogy eltartja őt holta napjáig, — legyen övé a szuster háza és összes va- gyona. H. L. elfogadta az ajánlatot, elmen- tek a közjegyzőhöz, ki előtt megkötötték a szerződést. Két nap mulva meghalt az öreg szuster s a borbély már be is ült az ingó-bingókba, melyeknek értéke — mint mondják — meghaladja a három ezer forintot.

* Előli csapás. Tegnap este Inns- bruckban különösen a város északi részén, jégesóval párosult iszonyu vihar dühöngött, mely az épületeken és a kertekben jelen- tekeny mérvű pusztítást okozott.

* Különös házasság. A Newyork- ban megjelölt — Eco d'Italia beszéli el a következő történetet: Hiacinta Orsini olasz leány, Olaszországban nevelkedett, de négy évvel ezelőtt, tizennégy éves ko- rában apját követve Amerikába vándor- olt. A leány megnevezett egyszer egy ritka- sági muzeumot, a melyben kivolt állítva és mutogatták elevenen Ukano herceget, a zuluk fejedelmének egyik fiát. Ukano nagyon nagyon nagy benyomást tett a le- ányra és e naptól fogva mindennap eljárt a muzeumba, megnézni a zulu-princzet, minek az lett a következtése, hogy a leány szerelmes lett bele. A zulu herceg is ha- mar észrevette a mindennapos látogatót és ő még hamarabb bele szeretett a le- ányba, mint ez ő bele. A viszony annál szorosabbra fűződött, mikor a leány látta hogy a fekete princz nem is oly rut, sőt határozottan csinos, ha kiesipi magát rendes polgári öltözetbe. Ukano, mint valódi ér- zellemmel eltelt gentlemen szerelme tár- gyának kezét is megkérte a leány atyjá- tól, de az öregnek sehogy sem tetszett az afrikai fekete vő és a leányt eltiltotta a viszony folytatásától, minek nem volt eredménye. Ekkor a lányt egyszerűen el- záratva. Most már Hiacinta fogta könyör- ségre a dolgot, igérte hogy jó lesz, mind- addig, míg apja hitt neki és kiereszté.

Alig volt a leány szabadon, megszökött és csak három nap mulva tért vissza, mint herceg törvényes felesége. — Caak azt nem írja az idézett lap, hogy vajon ő fe- kete fensége ezután is mutogattatja- e magát.

* Egy fogoly regénye. A zágrá- bi fenytő törvényszék fegyházában ul egy fogoly vizsgálati fogságban, a kinek igaz- san zajos multja s regényes élete volt. Neve: Demattei Giovanni. Demattei jó nevű kereskedő volt s minden válatát szerencse koronázta. Lakása gazdagon volt berendezve, segédeit pazarul fizette. Senki sem hitte volna, hogy e nagy befolyásu, tekintélyes állásu és tisztelt egyé- niiség már régen palástolja bűneit. Az eset a következő: Giuseppe Magrici 1862-ben Ferraraban adóberelő és adópénztárnok volt. Az üzlet nem lévén elég jövedelme- ző, felhagyott vele és Lugano-ba szökött a pénztárral együtt, de attól tartva, hogy a ferrarai adókönyvbé becsusztatott hamis tételek felfedezése után keresni fogják, ezért Luganoban hamis utlevélért folya- modott. A csengő aranyak nem vesztették el határukat, Magrici nem sokára Demat- tei Giovanniavá lett. A ferrarai törvény- szék 15 évi fegyházra ítélte a vádlottat, kit azonban sehol sem lehetett feltalálni. — Demattei először Genuába ment, itt másodsor megmósult, — s nem gondolt semmit első nejevel, kit Ferraraban ha- gyott el. Rövid idő mulva. Florenzbe, majd Sissckbe ment. Alig hagyta el ha- záját, a szerencse arcába mosolygott. Sissckben fakeskedő lett, meggazdago- dott. Egyszer csak általános feltűnés kel- tett, — hogy Demattei csödtöt mondott. — Ez által több nagy czéget tett tönkre, A törvényszék idézését nem várta be, hanem megszökött. Galaczban, Bécsben Dioli név alatt sikerrel forgott, az utóbbi helyen kávéház-tulajdonos volt. A hamis kártyá- zás miatt nem egyszer vádolták, de sem- mit sem lehetett ellene bizonyítani. Attól tartván, hogy felfedezik, Triestbe ment s folytatta mesterségét. Nagy sötödét állított fel, s midőn egyes nagyobb kifizet- tetlen lisztzállományain tudott, meg akart szökni. De elesiepték és az igazság büntető kezének adták át. Szerelmi élete is igen érdekes. Mindkét neje életben van még; Zágrábban vadházasságban élt, Bécs- ben Martinek Józsnak házasságot is igért.

* Lelőtt rab. Leibachban mult péntek- en délután egy rab folyton szidta és csufolta az ott föl s alá járó őr, azután dobálni kezdte, végre egy ollót vágott hozzá. Az őr, egy katona a tizenhetedik seregredből, eleinte csak integette, azután meg lehordta a rabot és mikor ez sem használt, akkor meghuzta a csengétyűt, hogy jöjjön valaki a felügyelőségétől. Mikor onnan hosszabb ideig senki sem jött, akkor meg folytón rakoncátlanokdó rabot megfenyegette hogy rál. Ez sem használt, sőt a rab annál kicsapongóbb lett, mire a katona fölkapta fegyverét és a rabot lelötte. Másnap meg is halt. A lelőtt rab lopás miatt öt évi fegyházra volt itélve.

* Kalandos életű hölgy halt meg Damaskusban: lady Ellenborough, alias Digby. Multja gazdag volt érdekes esemé- nyekben, minden keleti utazó felkereste, s az irodalmi téren is meglehetősen neve- vala. Dnyib angol tengernagynak volt a leánya s ezelőtt 50 esztendővel feleségül ment lord Ellenboroughhoz, a ki később India alkirálya s miniszter lett. A jébb lady, mint fiatal asszony, viszonyt szőtt Eszterházy herceg, londoni osztrák-magyar nagykövettel, a miért aztán férje, a par- lament által felbontatta a házastársi vi- szonyt. A nő újra felvette a Digby nevet, s innen kezdődik voltaképi vándor élete. Megtelepedett az arabok között, s felesé- gül ment egy arab főnökhöz, a kinek min- den expediciójában részt vett. Az arabok rendkívül szerették hőselkütsége s jöszí- vősége miatt. 75 éves korában halt meg.

* Földrengés. Folyó hó 17-én este 7 óra 20 perczkor: Lublón földrengés volt érezhető, mely két, egymásután következő oly erős lökésből állott, hogy üvegek, edények erős esőrpömpöléssel ütődtek egy- mába.

* Szerencsés halál. — B. Gyula- n és hó 14-ikén özv. Kis Györgynénél szilvalekvárt főztek, ugy azonban, hogy a több vékonyi üstöt a földbe ásták le, s fűztek alá; midőn a lekvár járván forrt, özv. Hegyiné (özv. Kiss Györgyné leánya ki szintén ott lakik) 3 éves fia, Toncsi ott játszadozott az üst körül, s midőn azon kostogatni akarta a „szilvaist”, s senki sem volt az üst mellett: a lekvár felé hajlott, de az egyensúlyt elvesztve, fejlel lefelé a forró lekvárba esett, hol termé- szetesen borzasztó égési sebeket kapott, minek következtében 15-én éjjel iszonyu kínok között meghalt.

Egy baka élményei a miskolczi gyakorlatokon.

Folytatás.

A huszárság, mintha Csaba szel- leme vezérelte volna öket, midőn me- geresztették prűszög-tomboló paripáikat, a csakó forgójok lehajlott az önkeltette szélben, a mente reptive uszoit utánnok, s a karban villogott az acél, mintha Gáb- riel angyal seregestől szállt volna alá megbámulni a föld lakóinak bűnét, mit az égiek ellen elkövettek egyszer vagy máskor. — S az ellenállhatatlan roham terhe alatt dühöngött a föld, feltámadt az acél-patkók nyomán a por óriás felhővel övezve, a világ legvirtezebb katonáját a huszárt, hogy az e névhez tapadt mithosz annál hihetőbb legyen a szemlélő előtt.

A király s a trónörökös és számta- lan herceg, tábornok, a tanyából gyö- nyörrel nézte a harcot, elégedett arcuk bizalmat sugárzott a jövő iránt. A kifo- gástalan csapatok közül megdicsérte a kivalóbbakat, mi köztülünk a 17-ik szá- zadot. Foijt a harcjáték délután 1—2 óráig, midőn a visszavonulót megfújták, — megkezdődött a táborba vonulás.

Természetes, a győzelem bármelyi- künk részére vala is, ország dolgát nem döntötte el. Fél 6 tájba értünk tábor- helyre, utközben bizony nem egy ember maradt el és pedig inkább az e czélra behívott rezervisták közül, kiknek kénye- lemhez szokott teste, sehogysem akart beleieledni a szigoru kényszerített mar- sokba, s megbarátkozni az éhséggel és szomjúsággal, mert bizony e tekintetben nagyon hasonlított gyakorlatunk a hábo- ruhoz, mert mint ott, ugy itt sem mehet- tünk a kényeres kosárnak, hanem bekel- lett várni az étkezésre kitűzött órát.

Markotányosaink ugyan voltak s árul- ták is a nyakolajt, szalonnát, kenyert, de hát ha lett volna kinek megenni! Nem volt, ki megvegye, mert több nap hátra, mint kolbász! S bakáink dicséretére le- gyen mondvá, ezen régi magyar közmon- das komoly igazságot, ugy látszik, alapo- san felfogván, megértették és alkalmaz- kodtak hozzá.

A tábor egy szántáson, síkság kö- zepén tűtöttük fel, a fegyvereket guiba állítottuk, s kiki látott a maga dolga után, mely természetesen előbb a puculás s csak azután a kényelem lehető meghono- sítása, s az étkezésre irányult. A társze- kerek csakhamar megkönnyültek, a tábor- tűzek felcsillantak s a lobogó fa füstje összevegyült a gulyáshus illatával, mert a közlelvő tanya derék tulajdonosa ellátott bennünket a hus mellé kolompérral. Bi- zony a mi a puhaságot illeti, abban a mi ételünk meglehetősen hiányt szenvedett, de hiszen istenen, azért van az embernek toga, s azért érdemi meg az ifjú gyomor a „vas” jelzőt, hogy még a mándrucz kö- vet is megemészti. Vacsora után a lefek- vés volt az első és legfőbb kérdés; az anya- föld tárt karokkal várt bennünket; hanem hát még is csak sajnálta volna az ember tönkretenni azt a szép extra agyusztirungot, a mi ugy hat némely asszony szívére, hogy inkább a ruhát, mint a bélést sze- reti, legalább engem tudom nem becsül- ha levetem egyse semmire, mint nem be- csültt míg a kék szintű, veres parolis waf- fen rokk nem szorította a mellemet.

Hála legyen a mi derek uri bará- tunknak, ki a vacsoránkra már gondot vi- selt itt is segített rajtunk s ellátott ben- nünket szalmával. Az alezredes ur nem is késett a legénység nevében köszönetét ki- fejezni, s az áldozatkész kíváncsi csalá- dot lovagiasan vezette körül a táboron, megmagyarázva az érdeklődőknek a tábo- rozás módját, s a hadviselés nehézségeit, kellemetlenségeit, örömeit, változatait. Az urakkal a birtokos szép neje is jelen volt, másodmagával képviselven a gyöngéd ne- met, gyülekezeten mars fiainak. Az urak eltávoztak, s az alkony ránk borult, a lég- tiszta, csipős volt s mi ledőlünk, új erőt meríteni a holnapi napra. Feleltünk a sze- lid hold örködött, s a néma esendőt csak a szunyog döngása zavarta szemtelen ki- tartással, melynek elriasztására kitűnőnek bizonyult a cs. k. baka-dohány, alias pacska, melynek használndó volta to- vábbra is ez alkalommal kétségbevonha- tatlannal be lett bizonyítva.

De végre is a fáradság segített Morpheusnak és mi az álom üdítő kar- jaiba dőlünk, ki-ki tehetsége szerint rá- kezdvén a horkolást, szuszogást s tá- masztva olyan koncertet, melyből csak az összhang állandó hiánya miatt nem lehetett soha valódi élvezetet meríteni. S folyt a pihenő a tarka játéka, míg végre sötét hajnalon a „tagravert” har-

gógó szavára, mint köd foszlott szerte — s új életre pezsdült pihent táborunk. (Folyt. kőr.)

Felhívás előfizetésre.

Figyelmeztetjük és kérjük tisz- telt előfizetőinket, kiknek előfizeté- sük m. hó végével lejárt, hogy újabb megrendeléseiket mielőbb meg- teneni méltóztassanak.

Lapunk ára:

Egy óra . . . . . 1 frt — kr.
Két óra . . . . . 1 frt 80 kr.
Három óra . . . . . 2 frt 50 kr.

Előfizetést a hó bármely nap- jától elfogadunk.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok lapunk kiadóhivatalába, főpiacz, Vecsey-ház küldendők.

A „Debreczen” kiadóhivatala.

— Budapesti tőzsde, szept. 22.
Ezüst frt 100—110; cs. és kir. arany frt 5.54 kr; 20 francos arany frt 9.31 kr.

Közlekedés.

A Debreczent érintő vonatok menetrende.

INDULÁS:

Budapestre, Czeglédre: Nagyváradra

délután 12 óra 36 perczkor
este 9 " "

Nyíregyházára, Miskolcra,

reggel 7 óra 57 perczkor
d. u. 3 " 25 "
este 9 " 20 "

Szathmárra, Királyháza:

reggel 4 óra 10 perczkor
délután 4 óra 24 " "

ÉRKEZÉS:

Budapestről, Nagyváradról,

reggel 3 óra 45 perczkor
d. u. 3 " 1 perczkor

Miskolcra, Nyíregyházáról:

reggel 9 óra 09 perczkor
d. u. 12 " 21 "
este 8 " 12 "

Szathmárról, Királybázáról:

délben 11 óra 54 perczkor
este 8 óra 07 perczkor.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Gyengeség,
magómlés és tehetetlenség

gyógyítatik felelősség mellett fiatal és koros embereknél

tőrsz orvos dr. Müller-féle

Miraculo-készületek

által, mely az elgyengült testnek az ifjú erőt ismét visszaadja.

Raktárak: Kreikenbaum Károly Braun-chweigan.

Ezen megbecsülhetetlen erősítő szer rövid idő alatt világhírű lett; a legtekin- télyesebb orvosok által rendeltetik és me- legesen ajánltatik. Tárnyilagos, tudományos leírás e felett 40 kr. bélyegekeni be- küldés után portómentesen és titoktartás mellett eszközöltetik. II.

Befizetés	Értékpapír	Utolsó árfolyam		Befizetés	Értékpapír	Utolsó árfolyam		Befizetés	Befizetés	Utolsó árfolyam		
		pénz	ár			pénz	ár			pénz	ár	
	Ahamadosságok.				d) Közlekedési vállalatok.							
	M. vasúti kölcsön 5%	135.—	135.25	200	Alföld fiumei vasút	180.—	181.—	6%	Pesti magy. ker. bank.	103.—	103.50	
	Magy. gömöri áll. záogl.	—	—	200	Déli vasút	129.—	130.—	5%	" " " " " "	102.—	102.25	
	M. kel. vas. államköt.	93.—	93.50	200	Eszakkeleti vasút	172.50	173.—	7%	" Kisbirtokos. föld-int.	—	—	
	M. kel. v. áll.-k. ar. v. ez.	110.50	111.—	200	Erdélyi vasút	171.—	172.—	6%	" " " " " "	—	—	
	M. kir. ny.-r. köcs. 100 forint	128.05	129.—	200	Győr-sopron-ebenfurti vasút	—	—		Elsőbbeségek.			
	Magy. kir. ny.-r. köcs. 50 frt.	126.—	126.50	200	Kassa-oderbergi v.	154.50	155.—	200	5%	Alföld fium-i vasút	—	—
	Tiszai és szegedi köcs.	115.75	116.—	200	Magyar-galicziai vasút	169.—	169.50	200	5%	" " " " " "	—	—
	1871. magyar államkötvény	—	—	200	Magyar nyugoti vasút	172.50	173.—	200	5%	Battaszék-dombv. zék. v.	94.50	95.—
	1873. " " " "	—	—	200	Osztr. államvasút	—	—	300	5%	Dunagőzhajóz. társ.	—	—
	Magy. aranyjradék adóm.	117.45	117.90	200	Pécs-barcsi vasút	—	—	100	5%	" " " " " "	—	—
	Földterherment. kötv. magyar	100.—	100.50	500	Osztrák dunagőzhajózási társ.	—	—	100	5%	Eszakkeleti vasút	—	—
	Földterherm. kötv. 1867. zár.	98.50	99.—	100	Budai hegypálya	111.—	113.—	200	5%	M. nyugoti v. 1864 ki b.	—	—
	" kötv. temesi	99.—	100.—	200	Pesti közuti vasp.	440.—	442.—	500	5%	I. erdélyi vasút	94.50	95.—
	" kötv. 1867. zár.	98.50	99.50					200	5%	Kassa-oderb v. (ozüst)	—	—
	" kötv. horvátországi	—	—		e) Takarékpénztárak.			100	6%	B.-pesti lánchíd	103.—	—
	" kötv. erdélyi	98.50	99.—	100	Országos központi	569.—	575.—	100	5%	Lloyd és tőzsde-épület	95.50	96.—
	M. orsz. jel. urb. vált. kötv.	—	—	1000	Pesti hazai első	4445	4450					
	Szőllődezőma vált. kötv.	97.50	98.—	200	Egyesült bpesti főv.	540.—	542.—					
	M. k. kamatozó kincst. utal.	—	—	200	Pesti külvárosi	131.—	132.—					
	Pestvárosi köcs. 1870-ből 6%	—	—	150								
	Bankrészvények.				f) Különféle vállalatok.							
	a) Bankok.			105	Alagut	113.—	—					
200	Altalanos magy. mun. hitelint.	—	—	150	"Franklin" társulat	147.50	148.—					
200	Angol-osztrák bank	—	—	400	Ganz-féle vasöntőde és gépgy.	602.—	622.—					
100	Kisbirtok. földhitelintézet	—	—	200	Gschwind-féle szeszgyár	342.—	345.—					
80	M. általán. földh.-részv.-társ.	—	—	200	Gyapjamosó bizom. I. m.	224.—	226.—					
100	M. ált. hitelbank	362.—	362.25	210	Kereskedelmi épület	515.—	530.—					
140	Magyar jelz. hitelbank	—	—	200	Könyvnyomda "Athenum"	580.—	590.—					
140	Magy. leszámítoló és pénzv.	163.75	164.—	500	Pesti	800.—	810.—					
160	Osztrák hitelbank	368.80	369.—	200	Köszénb. és Téglagy. Drasche	149.50	150.—					
100	Osztr. magy. bank	830.—	835.—	100	Salgó-tarjani kőszénbánya	98.—	99.—					
600	Pesti magy. keresked. bank	690.—	693.—	100	" vasfinomító	149.25	149.73					
	b) Biztosító-társaságok.			200	Schlick-féle vasöntőde	230.—	232.—					
500	Első m. ált. b. társ.	4110.—	4130.—	500	Serfőződe első magyar	600.—	605.—					
300	Pannonia viszontbiztos. társ.	1335.—	1355.—	200	Sertészhalál	296.—	298.—					
300	Unio viszontbizt. intézet	68.—	—	200	Sósuti kőbánya	—	48.—					
	c) Gőzmalomok.			200	Spodium- és Csontliszt-gyár	296.—	299.—					
500	Concordia malom	490.—	495.—	200	Tégla- és mészegető ujlaki	117.—	119.—					
500	Első budapesti malom	1275.—	1290.—	160	Gőztéglagyár kőbányai	232.—	234.—					
200	Erszébet malom atv. jog. nélk.	203.—	205.—		Záloglevelek.							
500	Henger malom	600.—	620.—		5 1/2 % magy. földh. int. pap. é.	103.25	103.75					
160	Luiza malom	223.—	225.—		5 % " " " " "	101.—	101.25					
200	Molnárak és sütők malma	329.—	330.—		4 1/2 % " " " " "	95.50	96.—					
1000	Pannonia malom	1025.—	1040.—		5 % " " ar. v. ez	117.50	118.—					
300	Victoria malom	435.—	440.—		5 1/2 % " " jelzalogbank	100.50	101.—					
					6 % " " alt. földh.-r.-társ.	99.75	100.25					
					5 1/2 % " " " " "	100.50	101.—					

Előfizetési
Helyben és postán
Egy évre 10 ft. Negyed
Fél évre 5 ft. Egyes sz.
Előfizetési pénz s minden
főpénz, VECSÉI-ház, fo
kezeskedésbe bevonva
Előfizetési társ.
TELEGI K. LAJOS és
KAROLY könyvkereskedő
szerkesztőségél, Egyéb
talok utján

A messiás.
** Két ezredév s
ül a Golgothán, s e két
dén áttör a fájdalom és
Egy férfiú született
a kinek eljöveteleét ihle
századokkal elébb hirdet
fennmaradt szelid tud
ezerév után is, elterjed
világ kerekén, hirdeti
örök életet biztosít ne
vid működési alatt kif
tanának.

Utazók számára é
mai állás egyszerű jász
totta meg a világot az,
leme az örökké valóság
Nem mint Nagy Sándor
sar, vértenger biboráva
be nevé a történelem la
fondorlatok, ravasz es
által, mint hűtlen papja
gely. Mi neki a halha
biztosítá, az a tiszta, át
ságnak szelid hirdetése,
magasztos fogalmának
tése, — mire peccsétjét
meg nem rendített hité
gothán szenvedett halál

A Golgota gonoszte
zésére rendelt hely vala
a hármak halom. — Ad
követői ezrével lakoltak
helyen, s mint a halál
egyik kapuját, borzalom
léte a jámbor jeruzsále
De neve — bár az osz
büntető cikkelyeinek vé
képezett, egy ország sz
közt bőven megfert. A
tevé közzé függesztett J
lehellete: „elvégeztetett
e helynek örökre a vi
séget, e szó szentelte fel

A „DEBRECZEN” TA
Egy két hónapos
élete és munk

Élet és jellemrajz
Irta
Bodon József
És a mi kis dunnácska
a „tejkó” meg az a szalma
bajuszu nevelünk le és fel
sarokba támasztott teli zs
meg. A zsák megroppant,
benne.
— Muszáj szívem, mu
kül egy órai pihenésem se
annyikat adok a lelkeimnek
is elvinné a szárnyán.

A kifent bajuszu ravas
mind a ketten hozzá láttak
pogatasához. A Boris néne
a „tejszék” és pörgött, eg
mint valami vén rokka, mel
től nem kimélik az olajat.
pályája bőséggel ontotta a
nyelve alá, az érdekesebb
suttogása szemendült; néha
pislogó szemének egy-egy s
jezett ki valamit.
Az ágyról vékony, szű
vegyltek a suttogás közé:
keményen dolgozott a „czu
pár kis szem pislogott az a
a két egyetértő lélek derek
a „tejkót” s nagyokat falt

Csodálatra méltó a természet ereje,
ha az kellő módon alkalmaztatik.
A TERMÉSZET EREJE!

Igy kiáltok én is fel s önnek ezenel legbensőbb köszönetemet fejezhetem ki, miután hála legyen érte az istennek, az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz- és hajkenőcs segélyt hozott számomra hajam kibullása ellen s annak újra növése mellett csak azt óhajtanám, miszerint az igazság a világnak tudomására jusson. Kaufman P. Dublán,

Hat évig kopasz és szakálltalan, mint a milyen 24 éves fiatal ember ember létemre voltam, csaknem kétségbeesztő. Az ön csakugyan csodálatra méltó és gyógyhatásos Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz és hajkenőcsének használata után alig két hónap alatt ismét tömött haját nyertem, sőt még a szakálam is, melynek kinövésében pedig magam is kételkedtem, igen szép sűrűn mutatkozik. Hála érte az istennek, a természet gyógyerejének; önnél köszönetemet, miután legközelebb Bécsbe fel fogok rándulni, elő szóval fogom kifejezni. Kandler J. gépész Budapesten.

Az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szeszének néhány üveggel elhasználása után, parókámat, melyet már csaknem egy éve viseltem, ismét félretehettm, s most ismét megvan a hajam, sőt több mint ezelőtt, Ezen eredményről nállam bárki is meggyőződhetik. Wendt J. józagtulajdonos B. Lag. a Thaja mellett A.-Ausztria.

Én az ön valódi Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szeszéből 2 palackkal hozattam magamnak, s annak használata mellett, mind a mellett is, hogy alig vagyok még 20 éves, rövid pár nap alatt nagy és szép szakált kaptam. Ezzel hálás köszönetemet Maradtm tisztelettel ifj. Maguser Lőrincz, Krappou (Krúna).

Ezen, valamint sok más száz elismerő és köszönetirat, melyek nálam eredetiben mindenki által bármikor is betekintheés végett ki vannak téve, a Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz és hajkenőcs, minden dicséretét feleslegessé teszik, mivel a jó önmagát dicséi meg. Berger József, Elg. lovag. Bécs,

Arai: 1 palack Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz 90 kr.
1 tégely " " hajkenőcs 50 kr.
1 palack " " olaj 40 kr.

Bécsi megküldésénél, (a pénzbeküldése vagy utánvétel mellett) csomagolásért 10 krral több.
Központi raktár: WINKELMAYER J. Bécs. VI. Gumpendonferstrasse 159. szám alatt.

Fiókraktár: Debreczen; Rothschnek Emil gyógyszerész, valamint minden hírnevesebb gyógyszer-tár és illatszer-kereskedés-ekben kaphatók.

A tömredék hamisítás kikérülése végett, csak arra kérétek, mindenkor Winkelmayer féle valódi bojtorján gyökér besziményt kérni, s arra ügyelni, hogy mindenik palackon J. Winkelmayer Bécs VI. Gumpendonferstrasse 159. cég legyen alkalmazva.

Eladó szőlő
szüretelő edényekkel és terméssel

a hatvanutcai kert első járásában, az első kapuhoz közel. Ertekezhetni Nánássy László kir. közigyőzőnél, kimeszterterceza 1436 sz. a.

Maria-celli gyomor-cseppek;
jéles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

Egy üvege ára használati utasítás-sal együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V. Emil Gölti Nándor gyógyszerész uránál, valamint az osztr.-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszer-tárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben.

Brady Károly,
„az őrangyalhoz” címzett gyógyszer-tárában
Kremsierben, Morvaországban.